

med at skabe et eller andet grundlag for nogle skattelettelser til nogle rige. Det er sådan set det, det handler om.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Til hr. Bjarne Laustsen. Det er jo let nok at stille nogle korte spørgsmål, det er ofte sværere at svare kort på dem, men jeg skal prøve alligevel.

Jeg blev ikke færdig med besvarelsen til hr. Bjarne Laustsen før. Vi ønsker at bevare velfærdssamfundet, og vi ønsker også at udbygge velfærdssamfundet, men realiteten er, at samfund kommer under et voldsomt pres i de kommende år. De, som forlanger forandringer i den måde, vi har indrettet os på – og det gør vi Konservative – er dem, som først og fremmest er troværdige, når vi taler om at fastholde velfærdssamfundet. Men de reaktionære kræfter, først og fremmest Socialdemokratiet, som bliver ved med at sige, at der skal intet laves om, underminerer velfærdssamfundet, og det kommer til at skade de svageste her i samfundet. Når vi ønsker at se på de ordninger, er det ikke, som hr. Bjarne Laustsen udtrykker det, for at skabe skattelettelser til de rige. Det er for at sikre, at der fortsat er råd til at gøre noget for de svageste.

Jeg kan garantere for, at vi selvfølgelig respekterer alle de forlig, vi har været med til at indgå. Men derfor må man vel nok som politiker have mulighed for at rejse en debat om den langsigtede udvikling i samfundet. Forlig skal opsiges, hvis det er nødvendigt, og så skal man forsøge at skabe flertal for det. Men hvis vi politikere ikke kan rejse en debat om de langsigtede målsætninger for samfundets udvikling helt uafhængigt af de forlig, der gælder her og nu, hvor er vi så henne? Hvem skal så deltage i den debat? Men jeg forstår, at hr. Bjarne Laustsen hellere ser, at den politiske debat koncentrerer sig om lidt smådrillerier og kortsigtede overvejelser i stedet for om nogle langsigtede visioner for, hvordan vi sikrer indsatsen for de svage i samfundet.

Kl. 13.25

Til hr. Anders Samuelsen: Nej, vi har sådan set ikke koordineret noget. Det Konservative Folkeparti har sine synspunkter om efterlønnen, og dem diskuterer vi i den konservative folketingsgruppe. Når vi så er klar med nogle meldinger, må vi jo diskutere med andre partier, hvad der kan findes flertal for, og det vil selvfølgelig først og fremmest være med Venstre, som er vores gode partner i regeringen.

Til hr. Søren Søndergaard: Nedsættelsen til SU-niveau for unge er jo for at lægge et pres, så de unge også tager en uddannelse. SU-satsen svarer jo meget godt til den indkomst, man ville få, hvis man tog en uddannelse.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Er det ikke træls for hr. Lars Barfoed, at Venstre så klart og tydeligt har sagt, at der ikke skal ske nogen ændring i efterlønnen, og at Venstre vedstår forliget om efterlønnen? Det er måske bare et slag i luften, en politisk markering, eller hvad ved jeg.

Så vil jeg sige, at grunden til, at Socialdemokratiet indgår forlig om en flerårsaftale – og jeg håber, De Konservative har det lidt på samme måde – netop er at skabe ro og konsensus på et område. Det er lige nøjagtig derfor, vi gør det, for det ville ikke være godt for de arbejdsløse eller nogen som helst andre, hvis det var sådan, at arbejdsmarkedspolitikken skulle ændres hvert år i forbindelse med finansloven. Derfor er der god logik i, at vi laver en flerårsaftale, så parterne ved, hvad de har at rette sig efter.

Så vil jeg gerne have, at hr. Lars Barfoed bekræfter, at i dag er efterlønsordningen faktisk billigere for samfundet end dengang, vi ændrede ordningen i 1998. Dengang kostede den godt og vel 17 mia. kr., men det, at vi har fået 1,4 millioner lønmodtagere til at indbetale kontingent, gør jo, at netto koster ordningen ca. 16,6 mia. kr. i dag. Kan hr. Lars Barfoed ikke bekræfte, at efterlønsordningen er blevet billigere, og at vi derfor også har råd til den, fordi de ændringer af efterlønsordningen, vi har foretaget, og den virkning, de skulle have, faktisk har levet op til forventningerne?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det undrer mig lidt, at begrundelsen for at gøre noget ved efterlønsordningen og skære ned er bedre velstand til de svageste, når netop en af de allersvageste grupper, vi snakker om, skal skæres ned fra bistandshjælp til SU, men jeg er glad for forklaringen.

Forklaringen var, at SU er et passende niveau, som også giver folk et incitament til at studere. Men vil hr. Lars Barfoed ikke bekræfte, at hvis man er på SU, har man rent faktisk mulighed for at tjene et beløb ved siden af SU'en? Hvis det er ligestilling, man ønsker, ligger det så også i Det Konservative Folkepartis tankegang, at disse bi-